

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 131/2020
05.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драгош Цукавац, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Ксенија Мајсторовић, адвокат из ..., ради издржавања, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 327/19 од 18.07.2019. године, у седници одржаној 05.02.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ ревизија тужиоца, **УКИДАЈУ СЕ** пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 327/19 од 18.07.2019. године и исправљена пресуда Основног суда у Горњем Милановцу П2 бр.83/18 од 21.02.2019. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 327/19 од 18.07.2019. године, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и потврђена је пресуда Основног суда у Горњем Милановцу П2 83/18 од 21.02.2019. године и решење о исправци П2 83/18 од 28.05.2019. године. Том пресудом, ставом 1. изреке, тужилац је обавезан да на име доприноса за издржавање малолетне деце и то сина ВВ и сина ГГ, плаћа износ од по 9.000,00 динара месечно за текући месец до 05. у месецу, почев од 26.12.2017. године, као дана подношења тужбе па убудуће док за то постоје законски разлози. Ставом 2. изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је законски заступник малолетне деце – мајка ББ тражила да се тужилац обавезе да доприноси издржавању малолетних синова износом преко досуђених до тражених износа од по 18.000,00 динара. Исправљеним ставом 3. изреке тужилац је обавезан да туженој на име накнаде трошкова поступка исплати 72.000,00 динара.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 55/114) Врховни касациони суд је нашао да је ревизија основана јер је њеним доношењем учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана

374. став 1. у вези члана 396. ЗПП а то је било од утицаја на доношење неправилне и незаконите пресуде и због погрешно примењеног материјалног права.

Доношењем побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац и тужена су били у брачној заједници у којој су рођени њихови синови ГГ ... године и ВВ ... године. Њихов брак је разведен пресудом Основног суда у Горњем Милановцу П2 бр.147/17 од 11.04.2008. године донетој у овом парничном поступку, која је у делу који се тиче развода брака парничних странака и одлуке о поверавању тада малолетног заједничког сина ГГ постала правноснажна. Укинута је у делу одлуке о висини тужиоцевог доприноса за издржавање ГГ, као и ВВ (иако он уопште није био легитимисан као странка) и предмет је у том делу враћен првостепеном суду на поновно суђење. Овај парнични поступак започет је тужбом тужиоца поднетој у поступку развода брака, одлуке о поверавању заједничког малолетног сина ГГ мајци, уз његову обавезу да доприноси издржавању овог малолетног детета. Поступајући у поновном поступку, првостепени суд је утврђивао материјалне прилике овде парничних странака и поред осталог утврдио да пунолетни син парничних странака ВВ (старости ... године) помаже својој мајци у обављању послова браћа и продаје лековитог биља од чега остварује одређене месечне приходе, утврдивши такође да је он редовни студент на ... години Високе ... школе ... у ..., са привременим седиштем у ...; а да је ГГ (старости ... година), у школској 2018/2019 години уписан као редовни ученик ... разреда ... школе „...“ у ... и као студент ... године исте Високе ... школе ... (као и његов брат ВВ). Бавећи се оценом могућности дужника издржавања и са друге стране потребама деце, побијаном пресудом је тужилац обавезан да доприноси њиховом издржавању износом од по 9.000,00 динара месечно у износу који ће исплаћивати законској заступници синова туженој ББ.

Основано се у ревизији тужиоца указује да другостепени суд у побијаној пресуди није дао разлоге о битним чињеницама на које је указивао у жалби које су утицале на доношење незаконите одлуке, а које се тичу парничне способности странака и њихове стварне легитимације.

Наиме, у конкретном случају, поступак је био покренут тужбом тужиоца ради развода брака и одлуке о поверавању тада малолетног ГГ мајци, уз његову спремност и законску обавезу да доприноси издржавању овог малолетног детета у одређеном новчаном износу, али је након укидања првостепене пресуде у преосталом делу за издржавање детета, настављен поступак ради издржавања детета, који је настављен према туженој као законској заступници деце, иако је она то престала да буде јер је ГГ постао пунолетан. Зато није реч о малолетном лицу да би га заступао његов законски заступник у смислу члана 76. ЗПП јер је ГГ стекао парничну способност пунолетног лица у смислу члана 75. ЗПП. Такође се из списка види да је старији син парничних странака ВВ још у време подношења тужбе за развод брака овде парничних странака био пунолетан, а није био

означен као парнична странка, па је остало нејасно како је уопште побијаном одлуком уведена обавеза његовог издржавања.

Поступак у спору за издржавање покреће се тужбом на основу члана 278. Породичног закона, којим је прописано да тужбу за издржавање може поднети лице које се у смислу овог закона сматра повериоцем односно дужником издржавања. Како су заједнички синови овде парничних странака пунолетна лица, то они имају парничну способност у смислу члана 75. ЗПП, и активно су легитимисани за покретање поступка за издржавање пунолетног детета и могу поднети тужбу по том основу на основу члана 278. Породичног закона, што је у конкретном случају изостало јер нису поднели тужбу односно противтужбу. Имајући у виду да њиховим пунолетством дотадашњи законски заступник мајка више нема то законско својство.

Поред тога, за сада се не може испитати правилност одлуке о испуњености услова да тужилац доприноси издржавању својих пунолетних синова, која законска обавеза родитеља постоји на основу члана 155. став 2. Породичног закона до навршене 26 година за пунолетно дете које се налази на редовном школовању. Међутим, како се у списима налазе две потврде за ГГ за исту школску годину од којих једна гласи да се налази на редовном школовању у средњој школи а друга потврда да је на редовном школовању у Високој ... школи ... у ..., на шта тужилац основано указује ревизијом, због те контрадикторности се за сада не може прихватити као поуздан закључак нижестепених судова да се он налази на редовном школовању.

Првостепени суд ће у поновном поступку отклонити указане недостатке у погледу парничне способности парничних странака и њихове стварне легитимације – активне и пасивне, која је материјално-правне природе у смислу коме од ових лица припада право на вођење спора, односно за настављање парнице у поступку издржавања пунолетног детета која је до сада била окончана без промене процесне улоге парничних странака.

Како одлука о трошковима поступка зависи од одлуке о главној ствари, то је и ова одлука укинута.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је на основу чланова 415. став 1. и 416. став 2. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић